

د افغانستان د دیپلوماسۍ له تاریخ نه څو دیادونې وړ خبرې

پرکلیو باندې رحم د سپو نشی   درقیب لاسونه مه کړی پر دلبر بر

د روان ۲۰۰۹ کال د می په میاشت مسکو ته تللی وم . دهمدی میاشتی په ۲۲ نیټه (داوولسونو د دوستی روسی پوهنتون) او دهمدی پوهنتون سره تړلو مسکومیشو افغانانو د افغانستان او روسی ترمخ د دوستی تړون د ۹۰ - یمې کالیزی په اړوند د یوه کنفرانس رابلل له پخوا نه په پام کی نیولی وه . کنفرانس ته د روسی له بهر نه څوک بلل شوی نه وو . خو زه چی بېله هغه هلته وم نو دکنفرانس د جوړونکي ډلې افغانی کسانولخوا دنورو مسکو میشتو فرهنگپالو افغانانو په ډله کی ور وبلل شوم . نوموړی کنفرانس ته ،، دنړیوالو مناسباتو نوی سیستم د منځته راتلو دپروسی سره په تړاو کی د روسی - افغانستان اړیکې ،، د سرلیک په توگه ټاکل شوی وو . که څه هم کنفرانس د نوموړی پوهنتون په یوه واړه سالون کی پرانیستل شو او د رابلل شوو گډون کونکو شمیر یی هم ډیر زیات نه وو ، خو هلته د یولر پوهانو لخوا په زړه پوری مقالې وړاندی شوی . ما ته د پروفیسور کارگون ویکتور گریگوریویچ مقاله ترټولو په زړه پوری ښکاره شوه . دی د روسی د علومو په اکاډمی کی دختخ پیژندنی انستیتوت دافغانستان دسکتور مشر دی . دده دلیکنی سرلیک داسی وو : ،، دافغانستان د دیپلوماسی دتاریخ یو څو پانی،، . هلته ده په ځانگړی توگه (تراستقلال وروسته په خارجی سیاست کی دافغانستان لومړی گامونو) ته پام اړولی وو . دتفریح پر مهال می له هغه نه دده دمقالی یوه کاپی ترلاسه او د ژباړلو اجازه می هم تری نه واخیستل چی دادی دافغانستان داستقلال (داسد ۲۸) دکالیزی په درشل کی یی لوستونکو وړاندی کوم . په لیکنی کی ځینی خبری ماته نوی ښکاره شوی او غوښته می چی په څو کرښو کی په هکله خپل دنظر ټکی هم ولیکم . خو داچی له یوی خوا زه تاریخپوه نه یم او له بلې خوا نوموړی پوهاند هلته په مقاله کی اخځ ځایونه ښودلی ندی ، ځکه نو لدی نه تیر سوم . دلیکنی منځپانگه څرگندوی چی امیرامان الله خان دهغو ناروا تورو په خلاف چی دانگریزو د پروپاگندو لخوا ورپوری تړل شوی وه او دده سیاست یی داسلام ضد باله ، دی یو پراسلام او وطن مین پادشاه وو . همدا لامل وو چی دغه ځوان او ترلویه بریده بی تجربی افغان ټولواک د دوو پخو او مکارو لیوانو (برتانیه او روسیه) تر منځ گیر راغی او په ډیری بی رحمی سره یی دده د پرمختیا غوښتکی غورځنگ وځپلو ته لاره هواره کړه . د درنو تاریخپوهانو او پدی برخه کی د اړوندو وطنوالو نه هیله لرم که یی د ردولو یا تائید ولو په هکله دیادونی ورڅه خبری لری ، زما غوندی لوستونکو سره یی شیریکی کړی .

په درنیت او مننی سره مو دادی دمقالی پښتو ژباړی ته پام راگرځوم :

تراستقلال وروسته په خارجی سیاست کی دافغانستان لومړی گامونه پرتخت دکښناستلو سره جوخت امیرامان الله خان دخارجی سیاست په داډول درو برخوکی اوچت گامونه واخیستل لکه : دشوروی اتحاد سره د دیپلوماتیکو اړیکو ټینگول ، دبرتانیی سره دنمناسباتو دتدریجی نورمال کولو په لور هڅی او همدارنگه داسلامی نړی دمشرتوب ترلاسه کولو په موخه هلی ځلی .

شاه امان الله تر ټولو وړاندی په روسیه کی د منځته راغلو بدلونونو (داکتوبر انقلاب او ورسره ترلې دکورنی جگری شخړی . ژباړل .) څخه د گټی اخیستلو په هیله لیځی راو نغښتلی . په ۱۹۱۹ کال ده او دده دخارجی چارو وزیر محمود طرزی په ترتیب سره خپلو سیالانو دشوروی دولت مشر و . ی. لینین او دخارجی چارو وزیر گ. چیچیرین ته پیغامونه ولیرل . امان الله خان شوروی مشر ته پخپل پیغام کی دسلطنتی واک ترلاسه کولو دخبر په ترڅ کی د اوولسونو ترمخ دبرابری او دټولو خلگو دسوله ایز یووالی په هکله یادونه کړی وه . محمود طرزی بیا خپل شوروی سیال ته په پیغام کی داهیله څرگنده کړی وه چی هرڅه ژر ددواړو هیوادونوترمنځ د دوستی اړیکی ټینگی شی . څه موده وروسته د محمد ولي خان په مشرۍ مسکوته افغانی هیات ولیرل شو چی خپل منځی دیپلوماتیکی چاری سمبالی کړی .

محمد ولي خان دلینین سره وکتل او دشوروی روسی سره یی دیوه نظامی تړون وړاندیز ورته وکړ . داچی مسکو لاتر دی مهاله و داسی تړون ته پوره تیاری ندرلود نو یی ددی پرځای دافغانستان سره یوازی دهرارځیزو مرستو وعده وکړه . ددی کار سره سم شوروی روسی هم کابل ته خپل دیپلوماتیک هیات ولیره . امان الله خان هیات خپل حضورته ومانه او ورسره جوخت د افغانستان سره د دوستی دتړون پر اوملیک (مسودی) باندی کار پیل شو . څرگنده ه چی دواړه اړخونه دغه تړن ته لیوال وه : افغانستان دی ته اړتیا درلوده چی استقلال یی په رسمیت وپیژندل

شی . روسیه بیاچی پدی وخت کی داکتوبر ترانقلاب وروسته دبرتانیی په مشری د ۱۴ هیوادونو دمداخلی سره لاس او گریوان وه ، دافغانستان لخوا و اخلاقی او سیاسی ملاتړ ته اړه وه .

داچی په ۱۹۱۹ کال دمسکو او کابل ترمنځ تگ راتگ دخو میاشتو دپاره بند شوی وو ، نو شوروی هیات دمسکو نه دهدایت تر لاسه کولو په هیله دانتظار په حالت ناست پاته شو . دهدایت نه را رسیدو سره سره بیا هم هیات امان الله خان ته د په زړه پوری نظامی مرستو وعدی ورکولې . پدی توگه دکابل مذاکری پیچلی شوی او دپروخت یی ونیوی . داځکه چی :

۱ - امان الله خان دمسکو دتوقع په خلاف دبخارا استقلال په رسمیت وپیژندی او همدارنگه یی دبخارا امیر سیدعالم خان ته دبلشویکانو سره په جنگ کی دده دملاتړ په موخه وسلی او ان سربازان ورولیول .

۲ - روسانو هیله درلوده چی په هند کی دانقلابی چارو دتنظیمولو سره مرسته وکړی او پدی موخه دافغانستان دلاری دشمالی هندوستان خلگو ته وسلی ولیری خو هلته داستعمار پرضد مبارزو کی تری نه کارواخلی . په پای د ۱۹۲۰ کال دسپتمبر په ۱۳ نیټه په کابل کی د دواړو هیوادونو تر منځ دوستی تړون لاسلیک شو . دی تړون دبرتانیی سره په خبرو اترو کی دافغانستان دریځ پیاوړی کړ . برسیره پر دی ، ددی تړون له مخی افغانستان ته د روسی د لاری د هر ډول مالونو پرمخ د بی محصوله ترانزیت لاره پرانیستل شوه او همدارنگه هرکال دیوه میلیون طلائی روبلو ورکول اونوری مرستی هم په پام کی نیولی شوی وی .

له دی نه پرته د تړون په ۸ ماده کی ، د اداری د شکل په نظر کی نیولو نه پرته دبخارا او خیوا رښتینی استقلال ، هم منل شوی وو . ددی ټولو برسیره مسکو داهم منلی وه خو هغه سرحدی ځمکی لکه پنجدی او ورسره تړلی سیمی چی په ۱۹ پیړی کی دافغانستان خاوره وه او روسی ورنه لاندی کړی وی ، بیرته افغانستان ته ورکړی . افغانستان بیا دخپل لوری نه په تړون کی دامنلی وه چی دهیڅ هیواد سره به داسی یوه نظامی یا سیاسی تړون ته غاړه نه ایږدی چی د روسی گټوته زیان رسوی او همدارنگه به شوروی روسی ته اجازه ورکوی خو د افغانستان په پنځو سیمو کی خپلی فونسلگری پرانیزی .

کله چی انگریزانو دافغانستان د استقلال په رسمیت پیژندلو نه ډډ وکړه نو شاه امان الله مجبور شو په ۱۹۱۹ کال د برتانیی په وړاندی دجنگ اعلان وکړی . ځینی څیرونکی د امان الله خان دا اقدام دده دیلار امیر حبیب الله د وژلو سره تری چی په پایله کی یی ځوان امان الله د واک چاری تر لاسه او خلگ یی داستقلال په مینه پر ځان راټول کړه . دوی لیکي - امان الله لدی نه ډار درلود چی خلگ به دی دخپل پلار په وژلو کی دلاس درلودلو په تور متهم او په اغتشاش به لاس پوری کړی ، ځکه نو ده ددی دپاره چی دخلگو پام بل لوری ته واړوی ، د افغان - انگلیس دریم جنگ ته ملا وتړل او پدی توگه یی دخلگو قهر دهغوی د دودیز دشمن په لور چی برتانیه وه ، را واړوه (ترهغه ځایه چی مالوستی دی ، داخبره دهغو څیرونکو نظر دی چی دامان الله خان دشخصیت دبرجسته کیدلو سره یی مخالفت او دانگریزانو سره یی خواوړی درلوده . ددغی موضوع تر اغیزی لاندی اوس هم دتنگ نظرو نیشنلیستانو ځینی کړی په خپلو کی پر دا ډول خبرو شخوند وهی . ژباړونکی) .

خو دانظر دواقعیت سره سمون نلری . امان الله ان په خپلی لومړنی بیانیی کی خپلو پلویانو ته وعده ورکړه چی تر بشپړی ازادی پوری به لاره ووهی او همدغه وعده وه چی خلگ یی دملاتړ په موخه پرځنگ ودیږد . ده دا ټینگ عزم کړی وو چی یا به دسوله ایزو خبرو اترو دلاری او یا که داسی ونه شول نو دجنگ دلاری به تر بشپړی ازادی پوری ځان رسوی . په ۱۹۱۹ کال نور هغه وخت را رسیدلی وو چی هیچا بیله یوه ازادی غوښتونکی شاه نه دافغانانو مشرتوب کولای نشو .

د ۱۹۱۹ کال داپریل په ۱۳ نیټه دیوی درباری وینا په ترڅ کی امان الله اعلان وکړ : ، ، . . . زه خپل هیواد دنری د نورو ازادو هیوادونو تر څنگ دیوه کامل ازاد هیواد په توگه اعلانوم . هیڅ خارجی هیواد ته به اجازه ورنکړم چی زموږ په کورنی یا بهرنی چارو کی لاسوهنه وکړی . که هر چا دی کار ته زړه بنه کړ ، پدغه توره به یی غاړه ورپری کړم ، ، . ددی سره جوخت امان الله فرمان لاسلیک کړ او هلته یی پر دی خبری ټینگار کړیدی چی دی دخلگو دارادی له مخی د افغانستان امیر وټاکل شو او پدی شرط یی دا مسئولیت ومانه چی هیواد به یی پخپلو کورنیو او بهرنیو چارو کی بشپړ ازاد وی .

انگریزانو بیا دافغانستان سره دناسباتو دساتلو پخاطر لاندی شرطونه وټاکل :

۱ - دافغان دولت پرخارجی اړیکو باندی دکنترول واک درلودل .

۲ - دافغانستان څخه دټولو خارجی اتباعو ډیر ژر ایستل .

۳ - دخپلو دندو څخه د محمود طرزی او عبدالقدوس خان لیری کول .

د انگریزانو لوړو شرطونو ته امیر امان الله داسی ځواب ورکړ : ، ، افغانان مرینه منی خو دهیڅ خارجی دولت اوامرو ته غاړه نه ایږدی ، ،

دیادونی وړ ده ، لدی خبری نه ۷۰ کاله وروسته په ۱۹۷۷ کال اولسمشر محمد داود چی دمحمود طرزی یو رښتینی سیاست پلوی مشر وو ، په مسکو کی دخپل رسمی سفر پرمهال دامیر امان الله پورتنی ځواب ته ورته خبره وکړه . ده د شوروی مشر لیونید برژنیف ددی غوښتنی په ځواب کی چی باید دلودیزو هیوادونو ټول ماهران

د افغانستان د شمالی برخو څخه وایستل شى ، په ډیره تنده ژبه داسی وویل : ، مور به هیڅکله هم هیچاته اجازه ورنکړو چی زموږ دخپل هیواد په اداره کولو کی راته خپل نظر دیکتې کړی او یا راته وویای چی دکومو هیوادونو ماهران خپل هیواد ته را وبولو او دکومو هیوادونو ماهران له خپل هیواده وباسو ، دا یوازی او یوازی دافغان دولت ځانگړی صلاحیت دی چی دکوم هیواد ماهران دافغانستان په کومه برخه کی په کار وگماری . که بله هیڅ چاره پیدا نشی ، افغانستان به دا ومني چی غریب او نادار پاته شی مگر په خپلوکړنو او پریکړو کی به ازاد و اوسی ، ، . امیر امان الله دافغانستان دخارجی سیاست په اړه دیوه سپرونکی لیک په ترڅ کی دهند وپسرا ته ولیکل : ، ، افغانستان د اوردو کلونو په موده د دوو دولتونو - برتانیی او روسیې تر منځ فشارونه وزغمل . زموږ دهیواد برخلیک تل ددغو دوو یو له بل سره دښمنو دولتونو لخوا ټاکل کیدی چی په پایله کی مو لومړی دخپل هیواد شمالی برخى له پنجدی او کوشکه له لاسه ورکړی اود تیز غاښې لیوه تر ستونې تیری شوی . همدارنگه زموږ دهیواد پراخی جنوبی او لودیزي برخى ستاسی دهیواد لخوا اشغالی شوی شوی . پدی توگه چی کله ددغو دوو دښمنو هیوادونو ترمنځ دوستی ټینگه شوه ، نویی و پټیل چی زموږ هیواد تر خپل منځ ، په ورورگلويز ډول ، ، سره وویشي . دا هغه چاری دی چی له مخی یی زموږ سره دوستی په دښمنی واوښتل ، ، .

د برتانیی سره په خپلو مناسباتوکي ، امیرامان الله دپخوا پشان انگریزان ودفاع کولو ته اړ یستل . د ۱۹۲۰ کال د فبروروی په ۲۳ نیټه ، ده دبرتانیی مرستیال ټولواک نه غوښتنه وکړه څو دهغه هیات په لیرلو کی ورسره مرسته وکړی چی ده لندن ته دلیرلو په موخه ټاکلی وو . دهیات دنده داوه چی د خلافت او حرمینو شریفینو - مکی او مدینې دبرخلیک په هکله دانگلستان د اعلحضرت په نظر باند ځان خبر کړی .

پدی ترڅ کی د ۱۹۲۰ کال داپریل په میاشت د هندوستان په میسوری ښار کی دافغانستان اوبرتانیی ترمنځ د اړیکو دعادی کولو په موخه خبری اتری پیل شوی دافغانستان لخوا دهیات مشر محمود طرزی او دبرتانیی لخوا په هند کی دخارجی چارو سکرتر هنری دابس دهیات مشرې کول . د راتلونکی ترون په لار کی ډیر خنډونه پراته وه . په پیل کی انگریزانو دافغانستان داستقلال منلو ته غاړه نه ایښوده او غوښتنه یی کول چی کابل باید دسرحدی پښتنی قبایلو له ملاتړ نه لاس واخلي . دوی همدارنگه پرافغان دولت فشار اچاوه چی دشوروی دولت سره دخبرو اترو نه پر شاسی .

دخارجی چارو افغان وزیر محمود طرزی دهغه راتلونکی ترون نه چی دافغانستان او شوروی دولتونو ترمنځ د لاسلیک دپاره داماده کیدو په درشل کی وو ، دبرتانیی سره دخبرو اترو پروخت دیوی وسلې په توگه په پور مهارت کارواخیست . دخبرو اترو دلومړی دور نه دپام وړ پایلی تر لاسه نه شوی . دامهال په کابل کی دافغانی او شوروی استازو ترمنځ هم خبری اتری روانی وی چی دشوروی سفیر یی . سوریخ پرمخ بیولې . کله چی دانگریزانو سره دخبرو لومړی دوری نتیجه ورنکړه ، افغان لوری په ډیری خوبنی دشوروی استازی سر ترون لاسلیک او متن یی دتائید په خاطر مسکو ته ولیرل شو . پدی ترون کی له هغه نه چی مسکو خپل استازی ته سپارښت کړی وو ، لږ څه زیات امتیاز دافغان لوری دپاره په پام کی نیول شوی وو . ځکه نو کرملین دترو منظرول نه غوښته او له لاسیک نه یی ډډه کول .

افغان لوری ته ددغه لږ امتیاز سره هم دشوروی استازی دموافقی لامل دا وو چی له یوی خوا د داره مارانو ځینی ډلې به تل دشوروی ترکمنستان لخوا د افغانستان خواته په غلا راوښتلی او دخایی اوسیدونکو مالونه او رمی به یی ورنه غلا کولې او ترکمنستان ته به یی اړولې چی د افغانانو دشکایت سبب گرځیدلې وو . ددی لږ غوندی امتیاز بل لامل هم داوو چی دافغان دولت دمخالفت سره سره ، بیا هم دسره اړدو لخوا دبخارا امیر رانسکور شو . داکار دترو دلاسلیک نه یوازی څو ورځی وړاندی تر سره او داسی ښکاریده چی ددی کار له مخی به د دواړو غاړو ترمنځ خبری بیله نتیجی پای ته ورسیری . دی پپینی انگریزانو ته دابتکار اخیستلو چانس پلاس ورکړ . مگر دچانس دانگریزانو دللاسه پدی خاطر ووت چی افغان دولت اخر ځان دیوه انجام شوی عمل په مقابل کی مجبور وگاڼه څو دبخارا داشغال نه سترگی پټی اوپدی هکله نور دخواشینې نه لاس واخلي . امان الله خان و دی پایلی ته ورسیدی چی په کارده په ترون کی خپلو گټو ته پام و اړول سی او دشوروی دولت سره دوستی د بخارا د امیر قربانی نشی . بیا یی هم د بخار امیرته په افغانستان کی پناه ورکړه . دیدونوی وړ ده چی لدی نه وړاندی امان الله خان څوځلی داگواښ کړی وو چی که روسان پر (بخارا شریفی) باندی حمله وکړی ، دی به مزار شریف کی خپلو وسله والو قواوو ته امر وکړی چی دبخارا دامیر ملاتړته وړ ودانگي او دهرات گارنیزون ته به حرکت ورکړی چی بیله ځنډه دترکمنستان سره سرحدی ښار کوشکه اشغال کړی .

لندن پدی وخت کی سترگی په لار وو چی ښایی امان الله خان به د روسانو په وړاندی د بخارا دملاتړ پخاطر له انگریزانو نه مرسته وغواړی . مگر ده دا کار ونکړ او یوازی یی برتانیوی هیات دمذاکرو دپاره و کابل ته راوباله . کله چی نوموړی هیات کابل ته راورسید نو بیله ځنډه یی له افغان دولت نه وغوښته چی دسرحدی پښتنی قبایلو سره خپلی اړیکی وشکوی . پدی اړه یی افغانستان ته د سبسیادیو او مرستو وعدی ورکړی . دوی له افغان چارواکو نه داغوښتنه هم وکړه چی شورویانو ته اجازه ورنکړی څو ددی هیواد په جنوب لودیزي کی ځانته د قونسلگریو دفترونه پرایزی . پدی مهال شوروی او برتانیوی خواوو په لندن کی یو تجارتي ترون لاسلیک کړ چی ورسره سم بلشویکانو

نور دبرتانوی هند سره دافغانستان په سرحدی سیموکی دقونسلگریو پر پرانیستلو باندی له ټینگار نه لاس واخیست . په همدی وخت کی د محمد ولی خان په مشری افغانی دیپلوماتیک هیات په لندن کی په ساره هرکلی سره ومنل شو او نوموړی هیات لدی کبله دبرتانیی داعلحضرت سره دملقات نه ډډه وکړه . دی خبری یوار بیا افغانان پدی باندی ډاډه کړه چی انگریزان به هیڅکله هم دافغانستان دبشپړی ازادی سره پخلا نشی او داهیله به دلایسه ورنکړی چی افغانستان لاهم ترخپلی اغیزی لاندی پاته راولی . امان الله خان چی د انگریزانو لدی ډول غیردوستانه موقف نه په ژوره توگه مایوس شو نویی دشورویانوسره تړون تانیید او د ۱۹۲۱ کال داگست په میاشت کی یی هغه لاسلیک کړ . پدی وخت کی کابل ته شوروی سیاسی استازی ف. راسکولنیکوف راورسید او له خان سره یی دهغو ټاکل شوو یو میلیون روبلو سببایدی نیمه برخه دمخکی وړاندی کولو په توگه راوړه . ده همدارنگه دوی دانی ابرویلان (الوتکی) هم افغان دولت ته وسپارلی ، خو دسرحدی خاوری پنجدی له بیرته ورکولو نه یی ډډه وکړه . وروسته شورویانو خپل ددی کار لامل دا وگاڼه چی گویا دپنجدی خایی اوسیدونکو دا تقاضا کړی وه چی دپخوا پشان د روسیی په ترکیب کی پاته شی . پدی ډول دپنجدی خبره کرار رار د دواړه هیوادونو لخوا هیره او شاته وغورځول شوه . لدی نه لږ موده وروسته افغانستان په مسکو کی دخپل سفارت سره په تړاو چی سفیر یی میرزامحمدخان یفتلی وو ، دخپلو قونسلگریو خانگی په تاشکند او مروه کی پرانیستلی . روسیی هم په هرات ، میمنی او مزرشریف کی دخپلو قونسلگریو په پرانیستلو لاس پوری کړ .

دبرتانوی هیات مشر هانری دابس لاهم په کابل کی ناست او هڅه یی کول خو دافغان لوری سره دگاونډیتوب دښو اړیکو تړون د لاسلیک لپاره آماده کړی . امان الله خان هم نور دا درک کړی وه چی هیواد یی د روسیی پشان د انگلستان سره هم د ښو اړیکو درلودلو ته اړتیا لری . ده دا اړینه بلل چی ددغو دوو سترو هیوادونو ترمنځ په عنعنوی سیاست کی یو بیلانس (تعادل) وساتل شی . هغه وو چی دهمدی ۱۹۲۱ کال په نومبر کی محمود طرزی او هانری دابس په خپلو کی یو تړون لاسلیک کړ . په تړون کی دافغانستان استقلال په رسمیت وپېژندل شو خو د ډیورنډ کرښه د دواړو هیوادونو ترمنځ دسرحد په توگه پاته شوه . ددی سره سم افغانستان د عبدالهادی داوی په مشری په لندن کی افغانی سفارت او په هند کی دقونسلگری خانگه پرانیستل . امیرامان الله خان دتړون دلاسلیک کولو پرمهال وبرتانیوی هیات ته ویل چی دا د دوستی تړون نه بلکه دگاونډیتوب دښو اړیکو یو تړون دی . ددی سره سره چی تړون لاسلیک هم شو ، خو دافغانستان او برتانیی ترمنځ اړیکی دپخوا پشان ترینگلی پاتی شوی ، داځکه چی دواړو خواوو یوپربل باور نه درلود او تر ډیره وخته یی یو له بل سره گډه ژبه پیدانکړه .

امیرامان الله دخپل سلطنت په لومړیو کلونو کی پان اسلامیزم دخپل سیاست بنسټ ټاکلی وو اوپه شدت سره یی پرمخ شاره . دی پدی اند وو چی دیوی سیاسی موسسی (انستیتوت) په توگه دخلافت په له منځه وړلو کی د اروپایی هیوادونو هلی خلی اسلامی نړی ته گواښ (تهدید) او خطر پېښوی . په هند کی اسلامی مشرانو چی دترکیی دسلطان تر روحانی اغیزی لاندی یی خودمختاری غوښته ، دوی داگواښ کاوه چی که دخلافت مسئله دهندی مسلمانانو دغوښتنی سره سم حل نشی نو دوی به باجهاد اعلان کړی اوپا به له هند نه کډه وکړی . امان الله خان په پریکنده ډول ټول مسلمانان د یوموتی توب پخاطر راوبلل چی دخلافت ملاتړ وکړی او دپاک خدای په لاره کی خپل سروونه قربان کړی . ددغه شعار سره یو ځای ده دپرمختیا او مودرنیزه کولو شعار هم وړاندی کړ . دده په اند دا یوازنی لاره وه چی اسلامی نړی یی له رنگیدلو نه ساتلای شوه .

په ۱۹۲۰ کال کی دامان الله خان دپورتنی غوښتنی سره سم ډیرو هندی مسلمانانو له هغه هیواد نه پښی سپکی او ۱۸ زره تنه یی افغانستان ته رامهاجرشول چی امان الله خان یی تود هرکلی وکړ . له دوی نه ځینی کسانو امان الله خان ته داوراندیز هم وکړ چی پرهندوستان یرغل وکړی او مسلمانان یی دانگریزانو له منگلو ازاد کړی .

امیرامان الله دخپلی دغی عقیدی له مخی په شوروی ترکستان کی هم دشوروی ضد باسماچی جنبش (#) د مشرانو سره اړیکی ونیولی او هغوی ته یی دشوروی قواوو سره په جنگ کی مادی او نظامی مرستی ورکړی . په منځنی اسیا کی دافغان دولت داپول سیاست دساده پان اسلامی عقیدی له چوکاټ نه وتلی ښکاریده . دبخارا ازادی کیدلای شوه د روسیی او دنوموړی دولت دگټو پرضد په افغانستان کی په یوه جنجال واوروی . دپان اسلامیزم پلویان هیله من وو چی د روسیی څخه دبخارا بیلوالی کیدلای شی د مرکزی اسیایی کانفدریشن دپاره یوه هسته وگرځی چی دامیر امان الله خان په مشری به افغانستان هلته اغیزمن او ټاکونکی رول ولری .

دامان الله خان دا ډول ستر پلانونه چی غوښته یی دټولی اسلامی نړی مشرتوب پرغاړه واخلي ، په پای کی دماتی سره مخامخ شول . دده دغو پان اسلامیستی نظریاتو په لندن او مسکو دواړو کی حساسیت راوپاروه . مسکو په منځنی اسیا کی دخپل واک په غزولو او ټینگولو سره په متودیک ډول دافغانستان لاس لدی سیمی نه لنډ کړ . کرملین له افغانستانه وغوښته چی نور نو په بخارا کی خپل سفارت وتړی او لامل یی دا وښود چی افغانی سفیر هلته دشوروی ضد باسماچی مشرانو سره اړیکی ساتلی . دباسماچی غورځنگ په ماتی سره افغانستان په منځنی اسیا کی خپل ټول اغیزمنتوب له لاسه ورکړ . نوموړی سیمی نور دشوروی امپراتوری په ترکیب کی ورکښیوتی او هلته منحلې شوی . هغه هندی مسلمانان چی افغانستان ته راکډوال شوی وو ، ډیری یی خوار اوغریب خلگ وو چی یوازی په تاوده هرکلی سره یی درد دوا کیدلای نشو . دوی دهر اړخیزو مرستو په هیله دلته را کډه شوی وو . داچی افغانستان د

دا ډول پوره مرستو دپاره پراخي مالي سرچينې نه درلودې ، نو دهغوي برخليک دپريشانۍ او خواشينۍ سره مخامخ شو . دافغانستان محدود مالي امکانات او تنگ جغرافيوې موقعيت ددې هيواد امير ته دپراخ لگښت لرونکي پان اسلاميستي فعاليت چانس نه ورکاوه . ځکه نوامان الله خان مجبور شو چې لدې پلان نه تير او بيرته په سيمه کې د دوو لويو دولتونو تر منځ دتعادل ټينگولو و دوديز سياست ته مخ واړوي .

دانگريزانو سره د تړون دلاسلېک نه وروسته هم په ۱۹۲۲ کال ده د خپلو پلويانو په وړاندې ټينگار وکړ چې لا اوس هم دمسلमानو دبرخليک ، دسرحدې پښتنې قبيلو سره د مرستې او همدارنگه دخلافت مينه وال دي . خو په عمل کې يې سياست دنړۍ دټولو هيوادونوسره د دوستۍ او ښو اړيکو د ټينگولو په لور روان وساته . پای .

(#) - باسماچي دترکي کليمي (باسماک) نه ريښه اخلي چې دحلمي اوپرغل مانا لري . په روسيه کې داکتوبر تر سوسياليستي انقلاب وروسته دروسي امپراتورۍ په ترکستاني سيمو کې لکه ازبکستان ، قرغيزستان ، قزاقستان ، ترکمستان او همدارنگه تاجکستان کې دبلشويکي قدرت پرضد د مقاومت يو غورځنگ راپيل شو چې دمبارزې شکل يې تر لويه بريده دترب او خرب پارتيژني حملې وې . دغه مقاومت هغه وخت دباسماچي حرکت پنامه يادیده چې دشوروي واکمني پرمهال دانقلاب او اولس ضد عمل شميرل کیده او ډيره حده دتوهين او تحقير د يوه لغات په توگه تری نه کار اخيستل کيدی . روسانو دافغانستان داشغال پروخت هم ددوی پرضد جهادي مقاومت دباسماچي پنامه ياداوه او شوروي پلوه واکدارانو يې په دري ژبه ودغو مقاومت کوونکو ته اشارې ويل . (ژباړونکي)

پای